

[Ingerlise Koefoed]

ren. Javist, vi har bevaret velfærdssamfundet for en del af de mennesker, der bor i velfærdssamfundet, men når vi nu har bevaret velfærdssamfundet så intakt, som finansministeren mener vi har bevaret det, var det så nødvendigt, og er det så nødvendigt, at nogle mennesker stadig og voldsomt skal holdes uden for velfærdssamfundet?

Det kan godt være, at det ikke er en stor del af befolkningen. Det kan godt være, at det målt i statistik ikke er så forfærdelig stor en procent, men mennesker føler sig ikke som procenter, mennesker føler sig som enkeltmennesker, som bliver ramt af en eller anden situation, som de ikke selv kan gøre for. Det er på den måde, man skal se tingene, og det er på den måde, man skal vurdere velfærdssamfundet – ikke på flere procent og færre procent, men på, hvordan nogle mennesker også har det i dette velfærdssamfund. Og der er nogle, der har det dårligt og får det dårligere. Om dem siger finansministeren: ja desværre – desværre! – vil det vel være sådan en hel del år endnu, at der vil være nogle mennesker i dette samfund, der har det meget dårligt.

Var det nødvendigt med 9-måneders reglen? Var det nødvendigt med de nedsatte, ikke-regulerede sygedagpenge? Var det nødvendigt at holde arbejdsløshedsdagpengene så langt nede, som man har gjort, også med de sølle 2 pct.s regulering, som man nu har givet dem? Er det nødvendigt, at nogle mennesker om kort tid skal gå på nedsatte dagpenge, unge mennesker, som af en eller anden grund er faldet uden for arbejdsmarkedet, har været langtidsledige, har modtaget uddannelsesyndelsen eller ikke kunnet komme ind i den uddannelse, de gerne ville have, og som nu om kort tid skal gå ned på 70 pct. og derefter på 55 pct. Er det nødvendigt i velfærdssamfundet?

Finansministeren nævnte nogle grupper, man har gjort noget for, og det er jo rigtigt, at man har gjort noget for nogle af de grupper. Man har gjort noget for nogle af de ældre, men hvad har man gjort for de almindelige folkepensionister, som vel er den største gruppe af de ældre? Hvad har man gjort for efterlønsmodtagerne, som også hører til ældregruppen? De har ganske vist nu fået afskaffet 70 pct.-reglen, men med den måde, man regulerer fremover, ved vi godt, at de 80

pct. i løbet af meget kort tid vil forvandle sig til 70 pct. af det, de egentlig burde have haft.

Hvad har man gjort for børnene? Ja, man siger, at der er kommet flere daginstitutioner. Det er da muligt, at der er kommet flere daginstitutioner, men hvordan kan det være, at man har behandlet kommunerne sådan, at daginstitutionspriserne mange steder er steget så meget, at det er vanskeligt for de unge familier at få råd til at holde deres børn i daginstitutioner?

Og hvad med alle de børn, vi læser om i de her dage – eller som finansministeren måske vil sige: de få børn – de børn, der ikke hører hjemme nogen steder, de børn, som ingen har? Hvad er det for noget, at man skal finde sig i i et velfærdssamfund, at nogle forældre har det så dårligt, at de ikke kan klare at tage sig af deres børn og børnene så ingen forældre har? (*Afbrydelse af Kofod-Svendens (KRF)*). Ja, det er følelsesladet, hr. Kofod-Svendens, men det er ikke bare følelsesladet, det er også sandt. Jeg tror, det var den 22. november, vi kunne læse i avisen, at nu stod folk, enlige mødre, i kø for at hente julehjælp. Det er også følelsesladet at sige det, men det er også sandt, og vi kan ikke være bekendt i et velfærdssamfund at overlade nogle mennesker til de private velgørende institutioner, så flittige og flinke de end måtte være.

Så vil jeg godt stille et enkelt spørgsmål i øvrigt om denne regerings sammenhængende politik. Man taler så meget om, at man skal nedsætte forbruget, og nogle har altså et forbrug, der er nedsat så meget, at man i hvert fald ikke kan forvente, at de skal gå med i sparebølgen. Man taler så meget om at nedsætte forbruget, og man laver en påskepakke, og man laver en kartoffelkur og jeg ved ikke, hvad man laver. Samtidig vedtager man her i Folketinget, at man skal have et reklamefinansieret tv 2. Jeg vil gerne spørge: hvad er formålet med et reklamefinansieret tv 2 andet end at få forbruget til at stige? Hvordan vil man forklare sammenhængen i den politik?

Jeg kunne nævne mange andre eksempler på manglende sammenhæng, men jeg skal nøjes med dette eksempel, som jeg i og for sig også synes er nok så slående.

Pia Kjærsgaard (FP):